

FRAGMENTUM

ΑΠΟ ΤΗ "ΘΥΣΙΑ"

ΕΛΕΓΕΙΟ ΣΕ ΠΑΡΑΣΤΡΑΤΗΜΕΝΟ

Μὲ τ' ἀηδοιοῦ τ' ἀρχαύλισμα, τὸ γλύκασμα τ' ἀποσπερνὸ
σ' ἄγγιξε, μπροῦτζινη ψυχὴ,
πὸν ἀγαλματώθηκες Ὁρμή, στὸ φῶς, τὸ μεσημέρι — —
Κι ἀντήχησες θρηνητικά, καὶ λύγισες σὲ προσευχὴ
ἀσκητικὴ τὸ πρὸς τὸ φῶς ἀνάταμά σου, τὸ τραχύ·
κι ἑκατσαρώθη ἀπάνω σου μὰ ἀχτίδα ἀπόνα ἀστέρι
θαμπὸ καὶ μακρονό — — —

Ἰσκιος ἱτιάς στήν πίστη σου τὸ γλύκασμα τ' ἀποσπερνό..
Κι ὅπως σουφρωτὰ γιὰ κλᾶμμα χεῖλια, ἀνθάκια δειλινά,
— πούκλεισαν μὲ τὰ σκοτιάδια, — συντονίσαν τὴ μιλιὰ τους
μὲ τ' ἀηδόνι κι ἰστορήσαν σιγανὰ
τὰ θαμπά, τ' ἀχνά, τὰ σκοτεινά,
τοὺς καῦμούς, τοὺς λυγμούς καὶ τοὺς θανάτους
κάποιων λουλουδιῶν στοὺς βάτους,
πὸν τὸ φῶς ποτὲ δὲ φτάνει — — —

Κι ὦ ψυχὴ, Σὺ, πὸν ὄνειρεύεις συντριβάνι
νὰ ραντίσεις τὸν μεσημεριάτικο οὐρανὸ
πρὶ νὰ πᾶς ψηλὰ λυγίστηκες
καὶ χιλιόσταλη, χιλιόδακρη σκορπίστηκες
νὰ δροσίσεις ὅτι ἀχνό, θαμπὸ καὶ ταπεινό.

ΓΑΛΗΝΗ

— Πέφτει ἢ Νυχτιά...

— Πόσο βαρειά τ' ἀλόφεγγου ἢ γαλήνη — — —
Τὰ ὕστατα μῦρα μοναχὰ στὰ σκότη ἀνατριχιάζουν
τόσο ἀπαλά, ὅσο νὰ μὴ κλαῖν τὴ δρόσο τους οἱ κρῖνοι — — —

— Νεραΐδες φαίνουν στὰ κλαριά στους ἴσκιους καὶ ξομπλιάζουν
μ' ἄστρινες πούλιες, τὸ πυκνὸ πέπλο, πὸν ἡ Νύχτα ἀπλώνει ---
— Τὰ ὕστατα μῦρα μοναχὰ στὰ σκότη ἀναστενάζουν

τόσο μουγγά, πὸν δὲν ἤχει κι ἡ πένθιμη ἀνεμώνη
σὲ σιγαλὸ καμπάνισμα τὸ στεναγμὸ πὸν σβύνει ---
— Σ' ἔκσταση, ἡ Νύχτα, αἰσθάνεται μέσ' στῆ σιγῇ ἓνα ἀηδόνι
στῆ σμαραγδένια αἰῶρα του νὰ πίνει ἀπ' τὴ γαλήνη,
προσμένοντας ὅσο νὰ βγεῖ τ' ὀλόγιμο φεγγάρι,
φόντο ἀσημί, στὸ θλιβερὸ τραγοῦδι του νὰ γίνει.

ΚΩΣΤΗΣ ΒΕΛΜΥΡΑΣ

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ”

Les parfums, les couleurs et
les sons se répandent.

CHARLES BAUDELAIRE

ΕΣΠΕΡΙΝΗ ΑΠΟΘΕΩΣΗ

Χρώματα, μυρωδιές καὶ ἤχοι
παράξενα ἔχουν ξυπνήσει
τις κουρασμένες μου αἰσθήσεις.

Χρώματα, μυρωδιές καὶ ἤχοι
γύρω μου ἔχουν ἀναστήσει
ἀγαπημένες ἀναμνήσεις
καὶ μέσα μου ἔχουν σκιρτήθει
ἐκλεπτυσμένες συγκινήσεις.

Χρώματα, μυρωδιές καὶ ἤχοι
σκλάβο μὲ φέρανε μιὰ δύση
σ' ἐξωτικὸ ἔρημονήσι...

Χρώματα, μυρωδιές καὶ ἤχοι
ἔχουν ἀπόψε ὅλα σμίξει
ἁρμονικὰ μέσα στῆ φύση
κ' ἔχουν παράξενα ξυπνήσει
τις κουρασμένες μου αἰσθήσεις.

Ἀγάπη μου, στὸ ὄρημονήσι
πῶς θ' ἄθελα ν' ἄχαμε ζήσει
ἔντονα μὲς στὴν ἄγρια φύση
ἐτούτη τὴν ὠραία δύση...

Καὶ ἡ ζωὴ μας νὰ ξεφτύσει,
τὴν ὕστατη προῆ ν' ἀφήσει,
καὶ σὲ σπασμωδικὲς κινήσεις
ἔρωτος κ' ἡδονῆς νὰ σβύσει.

Τις κουρασμένες μου αἰσθήσεις
ἀπόψε μ' ἔχουνε μεθύσει
χρώματα, μυρωδιές καὶ ἤχοι.

ΤΑΣΟΣ ΧΛΩΡΗΣ